

УМОВЫ ПАПДПІСКІ:

На 1 н-ц 90 н.; на 3 н-цы—2 р. 60 н.; на 6 н-цаў—5 р.; на 1 год—9 р. 75 н. Замена адрасу: мясцовага—10 н., інша-гарэдыня—20 нлп.

ПЛАТА ЗА АБВЕСТКІ:

За рады нонпарані (населі тэсту)—30 нлп. Іншагарэдыня—1 р. Перад тэсту ў два разы даражэй. Пры шматразовым друкаванні—зніжка на згодзе. Згодна паэт. СМН ад 10 верасня 1924 года зніжка зверху тарыфу 10 проц. падатку.

Папдпіскі і абвесткі прымаюцца: У Гал. Канторы газ. „Звязда“—г. Менск, Савецкая, 63. (трэці паверх) ад 9 гадз. раніцы да 3-го гадз. дня. У згурованых гарадах—у адз. Бел. Дзярж. Выдавецтва і ва ўсіх пашт.-тэл. канторах, асабліва ў РЭДАКЦЫЯ—Г. МЕНСК, САВЕЦКАЯ, 63. ШІШШШ

Орган Цэнтральн. Камітэту камуністычнае партыі (бальшавікоў) Беларусі і Мен. АК КП(б)Б.

Рэдакцыя і галоўн. кантора

1) Рэдактар прымае ад 11—1 гадз. днп: тэлефон № 10-74. 2) Скарятар рэдакцыі—ад 12 да 2-го гадзін днп, тэлеф. № 6-19. 3) Начн. рэдактар (друкарня) ад 8 гадз. веч. тэл. № 6-42. Кіраўн. Гл. Кантора Кантора абвестак падпіскі тэл. № 781.

СУБОТА, 7 КРАСАВІНА

1928 г. № 83 (2890) Кошт асобнага нумару ўсіх 5 нлп.

Год выдання дванаццаты.

СЕНЬНЯ У НУМАРЫ

Угроза вайны сутычкі на Балканах.— „Бэрлінэр Тагэблят“ перадае чуткі быццам Польшча мае выступіць улетку гэтага году супроць Літвы.— Посьпехі рэвалюцыйнага войска ў Кітаі.

5-годзьдзе сацыялістычнага плянавання народнае гаспадаркі БССР.— Абураючая цяганіна з выкананьнем заказаў на с.-г. машыны (снарга сятян Мазыршчыны).— Турызм у БССР.— Дачныя аўтабусныя зносіны.

АРТЫКУЛЫ:

Пяць год дзяржаўнага БССР (перадавак).— Выбарчы шчыт Штразмана.— За культуру ў бысе.— «Вывознікі» і «навукарны».— Вярнуць дзень Валю (апаля-насьня. Кавен).

ФЭЛЬЕТНЫ:

Для Жуан у расе.

ПЯЦЬ ГОД ДЗЯРЖПЛЯНУ БССР

Сеньня мы адзначаем 5-цігодзьдзе работы дзяржаўнага Пляннава Камісіі БССР.

Пяць год—тэрмін не малы і па ім можна бачыць, наколькі удалася работай кілае пад кіраўніцтвам партыі зрабіць тае, каб «...пасадзіць эканамічных, інжынераў, аграномаў і інш. пад кантролем рабочых арганізацый за выпрацоўку «пляну»... (Ленін). Гэтай работе ўжо выпячана арганізатарамі сацыялістычнага будаўніцтва, якія знаходзяцца пад кантролем рабочае кілае і актыўна працуюць ня толькі ў пляннавых камісіях, але і ў другіх арганізацыях. У выніку гэтай сумеснай работы ўдалося ўжо не адзін плян ня толькі зладзіць, але і правесці ў жыцьцё. Больш таго, адбудоўчы перыяд народнай гаспадаркі вастаўся в аду, і мы прыступаем ужо да ажыццэўленьня больш сур'ёзнай і адказнай задачы—гэта складаньне, а потым ажыццэўленьне разгорнутага пераплэтыўнага пляну сацыялістычнага будаўніцтва краіны. Для гэтай работы патрэбна будзе ня менш сіл і энэргіі, чым для работ за мінулы перыяд, маючы на ўвазе, што шмат затрудавеньняў, якія ўзнімаюць з супярэчнасьцяй, звадзеных у самім разьвіцьці вы-

боты—нашы пляны, гаспадарчыя перспэктывы не павінны быць толькі ведамі вайны і габітэтнымі дасягненьнямі яны павінны шырока асьвятляцца і павінны быць падрабозна растлумачаны, каб кожны бачыў, «як і колькі треба працаваць, як і колькі адпачываць, каб параўнальна дзелавых вынікаў гаспадаркі асобных камун стала прадметам агульнага інтарэсу і вымушэньня» (Ленін). Гэтыя словы, накіраваныя да камун, павінны быць перанесены і на ўсю нашу работу, на ўсе нашыя становішчы і адмоўныя моманты работы.

XV партыйны зьезд у сваіх дырэктывах па складаньні 5-гадовага пляну народнай гаспадаркі адзначыў, што «вопыт плянавага кіраваньня даказаў, што пляннавы меркаваньні ня раз патрабавалі больш ці менш значных паправак і няўхільна павінны насіць адносны і ўмоўны характар, што рэальны плян складаецца няўхільна арганічна ў меру сапраўднага росту арганізаванасьці народнай гаспадаркі і ў меру павялічваючыхся магчымасьцяй, дакладнага вучоту і прадугледжаньня на падставе ўзрастаючага аграмаджаньня эканомікі краіны».

Гэтым пастанова XV зьезду пар-

Балканскі ачаг сусьветнага пажару зноў разгараецца

Урадавы друк Юга-Славіяцэньвае зачыненьне граніцы, як „акт варожасьці, які, звычайна, здараецца напярэдадні ўзброенага канфлікту“

Албанскае войска на граніцы з Юга-Славія

ВЕНА, 5. Юга-славійскі друк сёньня імат вострой выстунае супроць чынасьці албанскага ўраду, які зачыніў юга-славійска-албанскую граніцу, чым у у папярэднія дні. Рад газет зазначаюць, што зачыненьне граніцы зьяўляецца тым больш правакунай Юга-Славія чынасьці, што новы юга-славійскі намерам ў справах у Тыране Шіхаловіч толькі ўчора перадаў албанскаму ўраду свае впрывольныя граматы, дзякуючы таму фармальна адбылося ўпарадкаваньне канфлікту, што ўзнік у мінулым годзе ў зьвязку з арыштам чыноўніка юга-славійскага пасольства ў Тыране Дэврановіча.

Орган урадава радзикальнае партыі „Самаўправа“ капастанае, што Юга-Славія ня ўжывала нікае варожае чынасьці ў адносінах да Албаніі. Не алпавядае сапраўдзасьці і пярэдацьце не аб аўдэміі тыфусу, які нібы лютуе ў юга-славійскай пагранічнай паласе. Дзелі гэтага Юга-Славія павінна аданіць зачыненьне граніцы, як акт варожасьці, які звычайна здараецца напярэдадні ўзброенага канфлікту.

Орган міністра замежных спраў Марыніковіча „Праўда“ заўважа, што на албанскай граніцы, апроч перасоўваньняў македонскіх наўстанцаў, адбываецца і згуртаваньне албанскіх рэгулярных войскаў Албанскі ўрад, паводле слоў газэты, зачыніў граніцы якраз для таго, каб прымыць гэтую ваэную надрыхтоўку.

Тав. Літвінаў у Штразмана

БЭРЛІН, 5. Агэнцтва „Вольфа“ паведамае: „5-га красавіка міністр замежных спраў Штразман прыляў намесьнік народнага камісара па замежных справах Савецкага Саюзу г. Літвінава і паўнамоцнага прадстаўніка СССР у Бэрліне г. Кростынскага. Павіж Штразманам і Літвінавым адбылася доўгая гутарка. Згодна прыватных звестак з палітычных колаў, сёньняшняе гутарка Штразманам і Літвінавам закланула атуальныя пытаньні расійска-нямецкае палітыкі і эканамічнай палітыкі наогул.

Паведамленьне албанскага бюро друку

ВЕНА, 5. Афіцыйнае албанскае бюро друку ажыццэ паведамленьні белградскага друку аб тым, што юга-славійска-албанская граніца зачынена з мэтай „дзіржываць надрыхтоўку македонскіх наўстанцаў да нападу на Юга-Славія“. Бюро друку надкрэсьціла, што ў даным выпадку албанскі ўрад прымае карэктна і дэляна, у поўнае адпаведнасьці з міжнароднымі згодзі ў баральбе з зпідэміяй.

Напярэдадні дэкаўту 200.000 саксонскіх мэталістых

БЭРЛІН, 5. Агэнцтва „Вольфа“ паведамае з Хэмніцу: „Аб'яднаньне саюзаў прадпрыемцаў мэталепрамысловасьці Саксоніі парашыла абвясціць 12-га красавіна лёнаут усіх рабочых, занятых на прадпрыемствах, што належаць членам аб'яднаньня. Лёнаут аховіць каля 200.000 мэталістых“.

Паход супроць камуністых у Грэцыі

ВЕНА, 5. На-дэйх у грэцкі парамант урад унёс законпраект супроць камуністыч. Урадавы праект прадугледжвае ў якасьці мэры пакараньня за зламчым супроць іспузнага дзяржаўнага, сацыяльнага і рэлігійнага закону—зьявленьне ў ізрапацыі на тэрмін ад 6 месцаў да 5 год і, апроч таго, аддачу пад нагляд паліцыі і высылку. Прадугледжваецца таксама суровыя мэры пакараньня для ўзводзікаў забароненых сходаў. Афіцэры, салдаты, жандары і чымі фэбту за гэтыя зламчымства будучэ судзіцца ваёсковым судом.

Для таго, каб стварыць патрэбную атмасфэру для ўхвалы закону, грэцкая

Канфлікт абстраэца

ВЕНА, 5. Паводле паведамленьня юга-славійскага друку, албанская граніца у бягучы час зачынена на ўсім прапагу. У зьвязку з гэтым юга-славійскі ўлад сьпывілі рабіць візы на албанскіх папяртох. Юга-славійскае міністэрства замежных спраў агаласіла паведамленьне, у якім зазначаецца, што зачыненьне граніцы вяртаецца з боку албанскіх узад у надзвычайна прыдзіржывай форме, тым ня менш юга-славійскі ўлад ўжылі аднаведчыя мэры для напярэдадні непжаданых ішчыдэнтаў у пагранічнай паласе.

Юга-славійскі ўрад паведаміў прадстаўнікоў друку, што ён імкнецца ліквідаваць становішча, што стварылася ў выніку зачыненьне граніцы, сьпывіна і без ўсялякае прысьпаванасьці, зазначаючы ў той жа час, што адначасна за ўсе канфлікты, якія могуць узнікнуць, падае на албанскі ўрад. У Белград прыехаў пасланьнік Юга-Славія ў Сафіі Нешыч. Паводле думкі белградскіх дыпалматычных колаў, прыезд Нешыча знаходзіцца ў сувязі з зачыненьнем албанска-юга-славійскае граніцы.

Замахі на юга-славійскіх дзеячоў

ВЕНА, 5. Лі паведамляюць з Белграду, у радзе мясцовасьці юга-славійскай Македоніі зроблены замахі на жыцьцё мясцовых дзеячоў юга-славійскае дэмакратычнае партыі.

Аб чым гутарылі Рушдзі-бэй і Мусаліні

ПАРЫЖ, 5. Міланскі карэспандэнт „Тан“ піша аб опатнаньні паміж Мусаліні і турэцкім міністрам замежных спраў Рушдзі-бэем, якое адбылося пры звароце апошняга з Жэневы ў Турцыю. Паводле вестак карэспандэнта, у часе перамоў паміж Мусаліні і Рушдзі-бэем былі закірануты пытаньні: аб італі-турэцкім гандлёвым дагаворы, удзеле італьянскіх капіталаў у фінансаваньні грамадзніх работ у Турцыі, скарыстаньні італьянскіх тэхнікаў у

Польска-літоўскія адносіны Польшча рыхтуе напад на Літву? Трывожныя адзнакі на варшаўскай біржы

Напад адбудзецца ўлетку?

БЭРЛІН, 5. Варшаўскі карэспандэнт „Бэрлінэр Тагэблят“ перадае чуткі аб выступленьні Польшчы супроць Літвы, якое мае адбыцца ўлетку гэтага году. Па словах карэспандэнта, да гэтых чутак варшаўскія напад дарчыя колы адносяцца падта сур'ёзна, аб чым можна заклануць на нервовым настроі, які наладзана ў апошні час на варшаўскай біржы. У афіцыйных колах гэтыя чуткі катэгорычна адхіляюцца. Тым ня менш, паводле слоў карэспандэнта, які зрунтуецца на аўтарытэтных вестках, якія былі павядомлены выдатнаю ў мясцовай палітыцы асобаю інтымнаму чутку за шклянкаю гарбаты. Як на трывожную адзнаку, у Варшаве зазначаюць таксама і на тое, што Польшча купляе злёз за працяго і што на польскім фінансавым рынку аутка зьнікае чужаземная валюты, якая скупляецца дзяржаўным банкам.

Польскі афіцый адхіляе

ВАРШАВА, 5. Афіцыйны „Эпока“ і „Кур'ер Чырвоны“ выступілі сёньня з катэгорычным адхіленьнем гэтых чутак, завучы іх паліткамі дражнае якасьці. „Неабходна памтаваць,—піша „Эпока“,— што прадастаўнікі трых польска-літоўскіх камісій, створаных у Кенісбэргу, напінны 20-га красавіка сабрацца ў Бэрліне, дзе распачаюцца такія чуткі. Відавочна, у Бэрліне будучэ старацца не дапусціць згоды паміж створанымі камісіямі. У палітычных колах сьпывіраджаюць, што інфармацыя карэспандэнта „Бэрлінэр Тагэблят“ ня зусім набаўлена надатай. Вечарына, дзе гаварылася аб мясцовых мэрапрыемствах супроць Літвы ў выданьні, каля перамоў будучэ сарваны, відавочна, сапраўды мела месца. Выкрыццё карэспандэнта „Бэрлінэр Тагэблят“ у кожным выпадку зрабіла вялікае ўражэньне ў палітычных колах.

Грамадзянская вайна у Кітаі Становішча на франтах

Посьпехі рэвалюцыйна-га войска

ШАНХАЙ, 5. Рэвалюцыйныя войскі пад кіраўніцтвам камуністыч занялі павловы горад Чжаолян (у 20 км. на поўдзень ад порту Свантоу). У раёне Чжэньшэна і Люньчжэня ў 50 км. ад Кантону пад кіраўніцтвам камуністыч зрутованы наўстанцыя атрады. Паўстанцы занялі ст. Вацзыян (у 70 км. ад Кантону, на Кантон-Ханькоўскай чы.)

Кантонскія рэакцыянэры ў спалоху

ШАНХАЙ, 5. Перадаюць, што гуандунскі правінцыяльны ўрад паведаміў кантонамага дыматара Лі Шына, які знаходзіцца ў Нанкіне, што ён навінен прыехаць у Кантон зараз-жа, бо становішча Гуандунакай правінцыі „прытычнае“. НАСТУП НА ПАЎНОЧНАЎ ШАНХАЙ, 5. Паўночна-заходняя армія кантонамага ўраду і войска Фын Юй-сяна і Ен Сі-шана адначасова пачалі наступленьне супроць вайск Чжан Цэо-ліна. Па ўсім франце адбываюцца лютыя баі.

303 пакараных сьмерцю катноне

НЬЮ-ЁРК, 5. Агэнцтва „Асошыятэд Пэс“ аднавіць з Кантону, што

ХОЧА ВЫДАЦЬ У РУКІ КЯТАЎ

ШАНХАЙ, 5. Новазначаны французскі консул у Ханькоу выказаў згеду пачаць перамоў з начальнікам ханькоўскае сацыяльнае гаспадарства Ун Нань-да

Взвешуюна, усякая паспешнасць усякі будаўнічы збуд часта прыносяць і недагледзі, недадзічаныя—іх можна было дараваць і яны мелі свой аб'ектыўнае апраўд'дзе года таму навад, дзяпер-жа неабходна дасяць іх да мінімуму, бо кожны лішні крок, кожная напавіла на страчаная сума сродкаў ёсць тормаз у развіцці народнай гаспадаркі.

Менш за ўсё будзе памылак, калі за ўсё як будучай, так і сучаснай рабоце чырвонай ніткі будзе праходзіць узмацнёнае сацыялістычных элементаў у нашай народнай гаспадарцы. Гэтым правільна вырашана праблема рэгулявання ўзаемаадносін паміж горадам і вёскай, паміж прамысловасцю і сельскай гаспадаркай, паміж попытам сельскай гаспадаркі на прам тавары і попытам прамысловасці на прамысловы сыроц.

Другі момант, які рашуча можа зрабіць уплыў на ўсю перспектыву на-плывуючую работу і паспяхова-васць ажыццяўлення аператывных планаў,—гэта неабходнасць шыроў уцягнуць у працу на плянавалыя новыя, свежыя сілы, як навуковыя арганізацыі, так і шырокія масы рабочых і сялян. З усяй цвёрдасцю мы, стаячы на мяжы 6-га году работы, павінны сказаць у адносінах плянавай ра-

вак і што ад нас патрабуецца значна дола напружанасці і аб'ектыўнасці, каб у матар'ялах на плянавым развіцці народнай гаспадаркі БССР знайсці неадкладнасці і ўнесці неабходныя карэктывы і змены. Неабходных і аб'ектыўных напавяк і змянс з поспехам магчыма будзе дасягнуць тады, калі ад плянавай перспектывнай працы канчаткова будуць адкінуты ўсякі ведамственыя меркаванні і «секрэты».

Выпраўленне знойдзеных памылак ніколі і ні пры якіх умовах ня можа адбіцца на «аўтарытэце» ці «прэстыжы» палае ўстановы ці асобных работнікаў. Наадварот, яно павінна падняць іх аўтарытэт. Працуючы-ж замкнутым парадкам, кожны для сябе, мы ня зможам дасягнуць неабходнай рэвалюцыйнай сямеласці з боку плянавіка—гаспадарніка, а гэта неабходна настолькі-ж, як і шырокае «ўцягненне» ў дэкладнае і ўсебаковае абмеркаванне практыку пляну ўсіх мясцовых, саветскіх, прафесійнальных, партыйных і другіх арганізацый» (з пастановы 15 з'езду партыі).

Вось тая асноўная лінія, якую варас неабходна мець на ўвазе плянавым камісіям і плянавым працаўніком пры складанні і ажыццяўленні плянаў сацыялістычнага будаўніцтва. М. Карклін.

За адзінства рабочага руху ў барацьбе з капіталам

ПАСТАНОВЫ САВЕЦКА-ФІНСКА-НАРВЭСКАЕ ПРАФСАЮЗНАЕ КАНФЭРЭНЦЫІ

МАСКВА, 5. На канферэнцыі прафсаюзаў СССР, Фінляндыі і Нарвегіі, якая адбылася ў сярэдніх чыслах з'езду гэтага году ў Копенгагене, ухвадзены рад пастаоваў аб супольным супрацоўніцтве прафсаюзаў гэтых краін. Маючы на мяце агульную барацьбу за інтарэсы рабочае класе супроць буржуазіі, браўшыся ўдзел у канферэнцыі прафсаюзаў падпісалі асобны дагавор аб супрацоўніцтве і прыязні. Дагавор прадугледжвае ўсемернае матар'яльнае і маральнае падтрыманне на ўсіх выпадках, калі будзе ў ім ватрэба для рабочае класе СССР, Фінляндыі і Нарвегіі. У выпадках узнікнення сацыяльных канфліктаў павінна быць склікана на патрабаванні адной з гэтых арганізацый канферэнцыя прадстаўнікоў прафсаюзаў аб'яднаваў, што падпісалі дагавор, для абгарэвання становішча і арганізацыі дапамогі.

Для абліжэння і ўзаемага разумення прафсаюзаў гэтых краін могуць быць арганізаваны дэлегацыі і экскурсіі рабочых, з'роблен абмен дасягненнямі ў галіне пралетарскае літаратуры і г. д. Дагавор прадугледжвае таксама актывную дапамогу ў барацьбе рабочых ішых краін у часе дэкаўтаў і канфліктаў, барацьбу за стварэнне адзінага інтэрнацыянальнага прафруху, шліхам напярэдняга скліку сусветнага кангрэсу ўсіх прафарганізацый, якія належыць як да Амстэрдамскага Інтэрнацыяналу і Прафітэру, так і тых, што знаходзяцца па-за гэтымі аб'яднаваннямі.

Нарвэскае і Фінскае аб'яднаванні прафсаюзаў бяруць на сябе ініцыятыву

з'варнуцца да міжнароднай федэрацыі прафсаюзаў і Прафітэру з прапановаю ўзяць удзел на свабодных таварскіх пачатках у канферэнцыі, якая склікаецца супольна з фінскімі і нарвэскімі прафсаюзамі для абгарэвання істаўляў аб стварэнні адзінага Інтэрнацыяналу прафсаюзаў па базе рэвалюцыйнай класовай барацьбы.

На канферэнцыі прадстаўнікі ўсеЦПС была агаляшана дэкладрацыя, у якой значнаецца, што гісторыя ўзаемаадносін ўсеЦПС і Амстэрдамскім Інтэрнацыяналам за апошнія год выкрыла ўвесь антырабочы і антырэвалюцыйны характар гэтага Інтэрнацыяналу. «Мы добра ведаем,—гаворыцца ў дэкладрацыі ўсеЦПС,—што літэра Амстэрдаму адмовяцца весяці якіх-небудзь нормамовы аб аднаўленьні міжнароднага адзінства прафруху. Аднак, бяручы пад увагу, што ў нарвэскіх таварышоў яшчэ ня зжыты некаторыя ілюзіі, мы згодны з'варнуцца ад імя канферэнцыі да Амстэрдамскага Інтэрнацыяналу прафсаюзаў з адзовам, адвак, каб такія адозва была паслана і Прафітэру. У гэтай адозве павінна быць прапанавана Амстэрдаму і Прафітэру, ўзяць удзел у напярэдняй супольнай канферэнцыі прафсаюзаў СССР, Фінляндыі і Нарвегіі для абмеркавання пытання аб скліку сусветнага кангрэсу прафсаюзаў і стварэння адзінага Інтэрнацыяналу, які стаў-бы на плянформе класовае барацьбы працы супроць капіталу».

Учора ўвечы тав. Літвінаў вярнуўся з Берліну праз Парыж, Мінск і Маскву.

НАВІНЫ САВЕЦКАГА ДНЯ

Зачыненне пленуму ЦКК УсеКП(б) водгукі шахцінскае справы

На вчарнім пасяджэнні 4-га красавіка пленум ЦКК заслухаў даклад тав. Афанасьева аб працы паўночна-каўкаскай вярхоўнай КК-РСІ. Па дакладу выступіў т. Асьмоў, які па даручэнні ЦКК-НК РСІ СССР праводзіў абследаванне паўночна-каўкаскай КК-РСІ. Па думцы т. Асьмова, дасягненні, якія маюцца ў працы паўночна-каўкаскай КК-РСІ, невястачальныя. Пры тым авараше, які мае ў сваім распараджэнні краёвая КК-РСІ, ад яе можна патрабавалі значна большай работы. Недахопы, выяўленыя ў працы паўночна-каўкаскай КК-РСІ, павінны ўзяць пад увагу ўсе ішныя кантрольныя камісіі, каб такіх выпадкі, што мелі месца на Паўночным Каўказе (шахцінскае справа, сочыўская справа), не маглі паўтарыцца ў ішных раёнах. Для гэтага органы КК-РСІ павінны больш песьна звязвацца з масамі і больш сваячасова рагавань на ўсе ведаховы. Пасля спрэчак і заключных слоў т. т. Афанасьева і Асьмова пленум вылучыў камісію для прапрацоўкі рэзалюцыі.

У канцы рашэння пасяджэння пленум заслухаў інфармацыйнае наведанне т. Яраслаўскага аб пазыцыі. Наведанне было прынята аленумам да ведама. Пасля гэтага пленум быў закрыты.

25-годзьдзе 2-га з'езду партыі

МАСКВА, 6. ЦК УсеКП(б) прызнаў неабходным арганізаваць 30-га ліпеня шырокую палітычную кампанію, прысьвечаную 25-годзьдзю другога з'езду партыі. Мэтаю кампаніі павінна быць высвятленне ролі Леніна і ленінскае «докры» ў збыранні партыі і ў падрыхтоўцы другога з'езду, а таксама вытлумачэнне значэння гэтага з'езду партыі, які паклаў пачатак бальшавіцтва самалету, акрамя дапамагач будаўніцтва аэрадромаў і пасаданых пільовак пад лёўнтам: «Кожнай губерні і аэраў—аэрадром і самалеты». Па ўсім СССР павінна быць адкрыта сетка аэра-клубаў, а ў Маскве павінна быць пабудаваны ўзорны ўсеагуны аэра-клуб.

Тав. Багамолаў у Маскве

МАСКВА, 6. Паўнамоцны прадстаўнік СССР у Польшчы т. Багамолаў вярнуўся ў Маскву.

Тыраж пазыкі ўмацаваньня сялянскае гаспадаркі—у маі

МАСКВА, 6. З мэтай надання сялянскаму выхараству магчымасці хутчэй омарытаць выгады ад пазыкі ўмацаваньня сялянскае гаспадаркі, Саюзны Саўнарком дазволіў Нармафіну СССР пачаць праводзіць першы тыраж выйгрышаў па асобных сэр'ях з оарэзіны мая.

Кожнай акрузе—аэрадром і самалеты

ПАСТАНОВЫ ПЛЕНУМУ ЦС АСОВІЯХІМУ

5-га красавіка зачыўся нашыраны пленум цэнтральнага савету Асовіяхіму СССР. У рэзалюцыі па сывавадчым дакладу прэзідэнтуму таварыста, што ў галіне авіяцыйнага будаўніцтва таварыства павінна, акрамя будаўніцтва самалету, усямерна дапамагач будаўніцтва аэрадромаў і пасаданых пільовак пад лёўнтам: «Кожнай губерні і аэраў—аэрадром і самалеты». Па ўсім СССР павінна быць адкрыта сетка аэра-клубаў, а ў Маскве павінна быць пабудаваны ўзорны ўсеагуны аэра-клуб.

У заключэнне пленум абраў новы прэзідэнтум цэнтральнага савету Асовіяхіму СССР у складзе 50 чал. і выйграўша савету Асовіяхіму РСФСР у складзе 40 чал. Старшынё цэнтральнага саветаў Асовіяхіму СССР і РСФСР абраны т. Рыкаў.

Пленум далучыўся да заявы пучонь-хавікаў і лічыць неабходным зварнуць увагу ўраду на неабходнасць перагляду генеральнага пляну народнае гаспадаркі ў метах узмацнення ўвагі да вытаньня развіцця хаміпрамысловасці.

Дав ўшававаньня 60-годзьдзя Горкага пленум паставіў перадаць Чырвонай арміі ў дзень 1-га мая самалет імя Максіма Горкага.

Выбарчы шчыт Штрэзэмана

(Ад нашага бэрлінскага карэспандэнта)

Міністр замежных спраў Штрэзэман адкрыў выбарчую кампанію. Ён відавочна мае ўсе падставы сьпяшадца і першым перайсці ў наступленне, бо справы народнай партыі, прадстаўніком якой ён зьяўляецца, далёка ня бліскучы. Аб гэтым сьведчыць яго даклад на складзе замежнага нямецкага друму на тэму: «Друк і дзяржава».

Як выражаюцца немцы, «зажыгательны фокус» дакладу Штрэзэмана—гэта кінуты ім новы выбарчы лёзунг. Гаворачы аб надыходзячых выбарах, Штрэзэман скардзіўся на ўсё ўзрастаючае залежнасць палітычных партыяў ад улады капіталу. Ён падаваў факты, калі выдатныя палітыкі прымушаны былі адмовіцца ад выступаўленьня сваёй нандыдатуры і ўступіць месца такім асобам, якія плацілі за мандат налічымі грашмыма. Таму ён за прапановаў, каб дзяржава зварнула панесеныя партыям выдаткі на прадвыбарчую кампанію прапарцыянальна ліку галасоў, атрыманых імі на выбарах. Гэта, па яго думцы, адзіны сродак гарантаваць партыі незалежнасць ад залатога мяшка.

На прыходзіцца сумнявацца ў тым, што паданая Штрэзэманам факты адпавядаюць сапраўднасці, У пытанні аб ролі залатога мяшка ў выбарчай механіцы ён мае вылізарны вопыт. На працягу многа год ён быў паверанай асобай саюзу саксонскіх прадпрыемцаў. І толькі высокая пасада, якую ён цяпер займае, і абавязак хаваць таёмніцы сваіх выбаршчыкаў прымушаюць яго да сномнасці ў пытанні аб адносінах гэтага саюзу да розных дэпутатаў. Але ня ў гэтым сэнс справы. Пытанне ў тым, што прымусіла Штрэзэмана, які ўсё сваё жыццё стаў і зараз стаіць на варце інтарэсаў буржуазіі, выступіць супроць залатога мяшка і высунуць настолькі рызыкоўны правдыбарчы лёзунг. А справа воль у чым.

Народная партыя, на якую апіраецца Штрэзэман, прадстаўляе інтарэсы апрацоўваючай прамысловасці. Адмоўнае эканамічнае развіццё Нямеччыны прывяло да пазародніцтва фінансавага капіталу, сцёсна звязанага з лаянкой індустрыяй, якая цалком падпарадкавала сабе апрацоўваючую прамысловасць. Народная партыя паступова адціскаецца на задні плян. Апрацоўвачая прамысловасць ня мае ў сваім распараджэнні зараз

такіх вылізарных магчымасцяў, якія знаходзяцца ў распараджэнні лаянкой індустрыі. Яна ня ў стане прадаставіць народнай партыі такіх сродкі на выбарчую кампанію, якія дазвалялі-б ёй канкураваць з лаянкой індустрыяй і банкам. Адгэтуль—крык душы Штрэзэмана, адгэтуль—яго новая панаяця, якая змога быццам паставіць яго партыю ў роўня ўмовы з нацьяналістычнай партыяй, партыяй цяжкой індустрыі.

Што сродак, які ім рэкамендуецца—утопія, гаварыць на прыходзіцца. Але такі ўжо лёс усіх праемежных пластоў—шукачь ратунку на ўтапічных сродках барацьбы. Тым ня менш новы выбарчы шчыт Штрэзэмана зьяўляецца надта паказальным для сучаснага развіцця Нямеччыны. Ён значнае на абвастрэнне супярэчнасцяў унутры буржуазнага блёку, на ўсё ўзрастаючае расчараванне «дэмакратыяў», якая зараз абслугоўвае інтарэсы толькі саюзу цяжкой індустрыі з фінансавым капіталам. У такіх умовах Штрэзэман, узбройваючы сваю партыю новым выбарчым шчытом, быццам гаворыць ей: «З ім, або на ім».

ТОКІЁ, 5. Ян паведамляюць з Шанхаю, з прычыны ўтварэння згоды паміж накінонім урадам і Злучанымі Штатамі ўжо ішны дзяржавы імінуцца да таго-ж. Японскі генеральны консул у Шанхай ўжо прыступіў да перамоў з накінонім урадам.

НОВАЯ АРЫШТЫ ШАНХАЙ, 5. У шансіёнім павятовам горадзе Ч'енсян 3-га красавіка мюворыя ўлады арыштавалі 26 чал. па падазрэнні ў прыналежнасці да кампартыі.

Кітай і дзяржавы Ангельскія рэакцыянеры кр'удзяцца

ПЕКІН, 5. «Пекін Цянь-Цзюнь Тайме» (рэакцыйны ангельскі орган) зьявляе перадавіну, прысьвечаную згодзе паміж Злучанымі Штатамі і накінонім урадам адносна ліквідацыі накінонскага індустрыі. Газета ваяўляе, што яна ня можа лічыць гэту згоду здавальняючай, хопь яна і не зьяўляецца такою ўважаючаю для Амерыкі, як можна было-б думаць на падставе першапачатковых паведамленьняў шанхайскага друку. Газета лічыць, што тлумачэнні, якія даюць амерыканскім урадам нахот абсрэду Па-

Канфлікт між мукдэнцамі і японцамі з-за захопу чыгуначнай маемасці

У зьявязку з атрыманьнем ноты, накіроўанай на замежных справах мундэнскай правінцы наведаньні японскага генеральнага консула ў Мукдэне, тым ня менш агонцтва знаходзіць, што з боку Кітаю пануць выяўлена вельмі мала іміненіяў да ўпарадкаваньня канфлікту».

Бэльгія ратыфікавала гандлёвы ўгавор з Францыяй

ПАРЫЖ, 5. Бэльгіёнскі сэнат ратыфікаваў бэльгіёна-францускі гандлёвы ўгавор.

Італія і плян Даўэса

РЫМ, 5. У Рым прылядае генеральны агонт па рэпарацыях Гільберт. Перагляд пляна Даўэса, які мяркуецца зрабіць, сустракае ў італьянскіх колах спачувваючыя адносіны.

Залескі паехаў у Рым

ВАРШАВА, 5. 6-га красавіка польскі міністр замежных спраў Залескі выязджае ў Рым.

Тэлеграма т. Калініна да Кемаль-пашы

МАСКВА, 6. Старшыня ЦВК СССР тав. Калінін у тэлеграме ва імя Кемаль-пашы выказаў спачуваньне і прычыны сьмірненскага землетрасеньня.

З жыцця Заходняй Беларусі

Пісудчыні «дбаюць» аб Віленшчыне

ВІЛЬНЯ, 5. «Дзеньнікі Віленскі» паведамляе, што віленскі ваявода Рачневіч будзе назначаны ў Познань, а яго месца зойме влодомы «прыяцель» беларускага народу, цяперашні міністр юстыцыі Мейштовіч.

Сьмерць Пётры Крэўскага

ВІЛЬНЯ, 5. У сакавіку г. г. пасля цяжкае хваробы памёр у Празе Чэсны на 49 г. жыцця старшыня «Рады Беларускае Народнае Рэспублікі» П. Крэўскі, які ўвесь час жыў у Варшаве за межамі Беларусі.

Студэнцкая часопісь

ВІЛЬНЯ, 5. Хутна мае выйсьці з друку другі нумар часопісі «Студэнцкая думка»—орган беларускай студэнцкай моладзі.

Арганізацыя скаўтан у беларускіх гімназіях

ВІЛЬНЯ, 5. Пры віленскай і рэдакцыя віцэй беларускіх гімназіях паўсталі маюцыя дружныя скаўтан.

За культурнасьць і пралетарскую чыстату партыйных радоў

Справу культурнай рэвалюцыі трэба пачынаць з узняцця культурнага ўзроўню працоўных і ў першую чаргу членаў партыі. Трэба павесці рашучую барацьбу з асобнымі выпадкамі антыпартыйных учынкаў.

Барацьба за культурны быт—чарговая задача

Вывучаць, папярэджваць і зьнішчаць

Хі зьезд КП(б)Б у сваёй рэзалюцыі на справадчы ЦКБ-РСІ рэкамадуе: «зачышчаць партыю ад чужых элементаў, якія разлажыліся, ралуча амагача і хваравітыя зьявішчаны, як: п'яніства, рэлігійныя абрады, растраты і інш., ужываючы метады папярэджваючага партыйна-выкаваўчага характару». Гэтыя словы зьводу павінны добра ўдзяць кожнаму савратар партыйнай ячэйкі, кожнаму член бюро, кожнаму камуністу.

Сьвядомы мы зьявляем рад допісаў ад антыпартыйных учынкаў асобных камуністаў, якія з усёй навачасьцю павязваюць, што частка пад абліччам камуністага хавецца самы адстаны, часамі чужы партыйны элемент. Гэта ставіць перад кожнай ячэйкай задачу больш сталата і глыбокага вывучэння кожнага маладога члена партыі, кожнага кандыдата, ставіць задачу вывучаць штодзённа, уважваць вожны крок члена сваёй ячэйкі і даваць гэтаму кроку належную ацэнку. З штодзённых на першы погляд, здаецца, дробных момантаў складзецца жыццё, і ня вывучышы гэтых простых элементаў, ячэйка ня можа ўдзяць і расправадчы партыйца ў цэлым. Не «спасаджываюць», а вывучэннем і ватадамі папярэджання выпраўляць асобныя вывукі і толькі тады, калі з усёй іскравасьцю выдзяляецца, што той ці іншы партыйца непарнаўны, накладаць на яго парэпагнаваньне.

П'яніства, рэлігійныя абрады, растраты і іншыя антыпартыйныя учынкы, якія часамі лічацца за асобныя партыйцамі, павінны выкаравацца з большай рашучасьцю, павінна вывучацца тое, што штурхасе партыйца на гэтых учынкы сьвядомы партыйца і асобны камуніст.

Умалюваць і павышаць хваляе выхаваньне, большавіцкую загартаванасьць і вытрыманасьць ся-

род членаў кожнай ячэйкі—гэта самы верны шлях да змяншэння антыпартыйных учынкаў. Але мы зьявляемся сьведкамі, што некаторыя, па погляд, і выхаваныя партыйцы маюць за сабой рад праступкаў. Іскрава прыклад з студэнтам Камвуу Станкевічам, рабочым Аршанскай друкарні Закам, які, будучы ў некалькіх складах бюро партыйнай і акруговых прафпрацаўніком у савезе друкароў, дапусьціў утварэньне пад сваім імем абразаньне. У такіх выпадках ячэйкам трэба бязлітасна выдзяць з партыі такіх «камуністаў».

Польга на спыніцца і на такім моманце. Зараз надыходзіць рэлігійнае сьвятла Вялікадзень. Некаторыя маладыя партыйцы па сваёй адсталасьці гэтым прымаць удзел у яго сьвяткаваньні.

Партыйцаў трэба папярэдыць аб тым, што паводзі партыйца не павінен прымаць ні найменшага ўдзелу ў сьвяткаваньні рэлігійнага сьвятла. Вожны-ж камуністы ў сваю чаргу павінны памтаць, што камуністы і яго сям'я—ячэйка новага сацыялістычнага грамадства, якая па прыкладзе павінна наказаць акружаючым беспартыйным, як яна мае новы быт, адкідаючы ўсю гніль старога. У дні Вялікадзень арганізаваць на прадпрыемствах і ў вёсках антырэлігійныя вечары, расправадчы аб іхнасьці п'яніства—задача кожнага камуністага.

Асабліва цяпер, калі ў партыю ўдзілі новыя кадры рабочых адварштату на кастрычніавым закліку, партыйцаў і асабліва уважлівасьцю і напружанасьцю павінны ўдзяць за вывучэнне кожнага новага партыйца, павышаць яго левінскае выхаваньне і ствараць для іх такія ўмовы, якія самі сабой будуць папярэджваць хваравітыя зьявішчы.

А. Н.—н.

Ухар—нупец

Колькі воўка не кармі, ён усё ў лес глядзіць,—гаворыць прыказка, і трэба прызнацца даволі добра. Узяць, напрыклад, Войціка Наума. Кандыдат КП(б)Б ён з 1925 году. Служыў упоўнаважаным Агрэстрахвас у Астрашынцін-Гарадку. Спачатку працаваў сумленна. Потым пачаў гаварыць, што хлапец закіў не па сродках, што ён заўсёды на руках мае буйныя сумы грошай. Зрабілі рэвізію, выкрылі раскрату ў 535 р. з напейкамі.

— Куды дзеў грошы? Пайшлі самія блытаныя і самыя нечаканыя таўмачэньні. Урэшце высьветлілася, што ён даваў грошы бацьком для гандлю вольні. Замест таго, каб грошы страхавых

„Мне сямейнае жыццё даранэй партыі“

Добры быў хлапец Хэйман Арон. Працоў ён прызначыў ЦРК, ён, як член КП(б)Б з 1924 году, прымаў актыўны ўдзел у працы ячэйкі Бабруйскай арганізацыі. Але калі ў яго нарадзіўся сын, у яго дома зрабілі рэлігійны абрад пад названароджанні.

— Мые, кажа ён у сваіх тлумачэньнях, дома ня было. Я і ня ведаў аб гэтым. З жонкай сваёй я гаварыў, каб яна гэтага не рабіла. Насым утварэньні абраду я нават у суд надаў на сваякоў.

Пры разглядзе гэтай справы бюро ячэйкі аблесьціла Хэймаву строгую вымову і пастапавіла зрабіць над ім паітэсуд. Хэйман з гэтым не агадзіўся і падаў заяву ў ячэйку, каб з яго гэтую вымову зьнімі. Ячэйка з ім не агадзілася. Гарадзкі камітэт партыі на гэту

Маска сарвана

Жыццё—ня баль-маскерад. Гэта на адні вечар і ад яна чаго робіць можа калі-ні-калі дазваляць сабе для забавы падаць маску, і то прысаўцію.

Але ўзьняў і партыю пад маской омыя рабочага і ўсё жыццё зьнішчаў у грабе „з рабочай сям'я“ толькі на гэ падставе, што, моў, ніхто не давадзіць—вольга. Ён шллі ў янаку на ўтін. Міх тым, Розамал Самуіла Бенці-янавіч, кандыдат партыі з 1925 г., старшыня Смаленіцкага с.-г. таварыства, утаў пры ўступленьні ў партыю сваё сацыяльнае пазадзеньне. У ажно ён асапачыў, што бацька—рабочы, механік машыноў. Маці—хатняя гаспадыня. Дзець рабочы, тавар. Пасоў са гэта таму, што ён з маці Віцебскай губ., якая знаходзіцца над Латвіяй.

— Ніхто міль ад пазе, ніхто нічога ня слажа,—туму ён тады. Вышла ад таго. Зьявіўся таварыш з тако-д сьвядомы пазадзеньне, што ён, рабочы.

палацкоў адаваць кассе ашчаднасьці, ён даваў па 500-700 рублёў сваяму бацьку на гандаль.

— Трэба-ж бацькоў падрымліваць,—спраўдзаву ён. Падрымліваць бацькоў—рэч даволі кобрая, але гэта трэба рабіць з сваіх грошай, з сваёй зароботнай платы, а не з дзяржаўных сродкаў.

Калі яго прыціснулі як трэба, ён пакрыў нястачу. АБК, разглядаючы гэтую справу, заікавалася яго партыйнай работай. Выдзялілася, што ад партыйцаў Войцік адраваўся, грамадзкім жыццём ня цікавіўся і наогул зьявляўся баластам для ячэйкі.

АБК Войціка Наума з партыі выключыла.

„Мне сямейнае жыццё даранэй партыі“

справу разглядзеў інакш. Гарком Хэймана з партыі выключыў. Выключыў за тое, што ён ня меў уліку на сваю жонку, што ён ня ўжыў мер да таго, каб гэты рэлігійны абрад над яго сынам ня быў зроблены. Тым больш, што не адзі раз Хэйман гаварыў сваім таварышом:

— Што вы да мяне прычэпіліся. У канечным выпадку, мне сямейнае жыццё даранэй.

А калі сямейнае жыццё члена партыі ня можа быць увлівае з праграмай УсеКП(б), дык лепш, каб ён застаўся ў сваім сямейным жыцці, але ня «ўпрыгожаў» сваёй прысутнасьцю разоў КП(б)Б.

Бабруйскае АБК і ЦКБ КП(б)Б, куды Хэйман два разы апяляваў, выключылі яго з партыі пацьвордзілі.

Дзець гарбарон ніколі ня быў. Ён займаў пасад старасты ў мнст. Дружкі і зьявляўся кіраўніком управы.

— Можа сабо ўлюці, якія трэба было быць у стары час, каб нурэю даслужыцца пры перскай уладзе да пасад старасты і члена ўправа. „Скурнікам“ ён пастаў дзеда мусіць таму, што дзеда з беднага оуру лудзіў.

„Акадэмікі“ і „кандуктары“

Недарэчная барацьба старых і маладых спэцаў

(Ад нашага спэцыяльнага карэспандэнта)

...Адтуль з шырокіх цяжкіх партыяў Гораккай Акадэміі, прарваўшы цесную блэкаду экзаменаў, кожную весну выходзіць дзесяткі маладых спэцыялістаў. Лесаводы і аграномы, земліупарадкавацелі і мэліяратары—яны ідуць рэспубліцы здабытыя велы і гарачыя сэрцы энтузіястыч-практыкаў. Па чатыры гады гэтыя людзі рыхтуюцца стаць культурнымі рэвалюцыянерамі плечаных шнуроў, журботных балот і дзікіх тэсоў бацькаўшчыны. Браіне яны патрэбны. Краіна іх чакае.

Некаторыя з выпускнікоў акадэміі атрымоўваюць гэтак высокае ішчасьце—быць сапраўды культурнымі рэвалюцыянерамі—яны працуюць і працуюць адна. Але многія, прарваўшы блэкаду экзаменаў, бяссьвядома апуснаюць руні перад жалезнай сьцяной недавер'я і агідных адносінаў да іх старых спэцыялістаў.

«Акадэмікі» і «кандуктары» гэта два лягёры нашых лясных спэцыялістаў. У Віцебску гэтыя мянушкі так шырока распаўсюдзіліся і так гучаць, што адразу не пераконаешся, што тут справа ня ў жарце і не ў павіннай добрадушнай гіроніі.

«Кандуктары» — старыя кадры людзей, скончыўшыя некалі прыніжаныя кандуктарскія школы, з беднай культурай і міэрнай грамада-налітычнай зарадкай. Праца іх можа быць часам і здавальняючай, можа быць і стараннай, але яна ня ведае ні творчага энтузіязму, ні самастойных ініцыятыў і досьледаў. Характэрна, што на апошняй віцебскай акрапфарэўцы спэцыялістаў сельскай і лясной гаспадарні толькі і гаварылі, што аб стаўках і разрадах—і ня было амаль ніводнага выступленьня на тэму гаспадарчага будаўніцтва... Ці ў адны Віцебску гэтак?

І вось прабіваецца руць. Прыходзіць новыя людзі. Вучні такіх прафэсароў, як Шкагылаў і Дубах, як Спаро і Вейс, людзі, якія даспаганна ведаюць ня толькі лясную тэхналёгію, але і пастановы партыі аб інтэнсыфікацыі ляснога гаспадарні.—яны вельмі не пада-

баюцца спэцам. «Акадэмікаў» спатыкаюць холадна і варожа, з імі гавораць толькі на афіцыйных тэмы і ў службовы час. Мала таго, горацкую моладзь проста не дапуськаюць да працы ці далікатна гэтак цэуюць, заужываюць, пакуль тыя самі ня кінуць сваіх пасада і дадуць за-та-ты ў РСФСР, на Украіну, у Башкірыю—абы не заставацца ў такіх умовах... За апошнія гады 60—70 проц. выпускнікоў акадэміі па лясным факультэце вымушаны былі выехаць працаваць у другія савянныя рэспублікі. Праўда, тут мелі значэньне і другія прычыны, але асноўная з іх—іменна гэтак жаваць, гэтак жаваць хаваная барацьба «кандуктароў» з дэбрагімі «акадэмікамі». Першыя такім чынам заўсёды маюць лішні козыр:

— Акадэмія... Начорта гэтая акадэмія. Выпускнікі-ж усё роўна ня хочучь працаваць на Беларусі.

«Ня хочучь». Якая цынчная хлусьня на моладзь, на новых савецкіх спэцыялістаў... Калі ўлетку мінулага году ў Віцебск зьяжджались скончыўшыя лясны факультэт студэнткі, каб атрымаць працу ў раёне,—ім у інспэктарыяце лясноў коратка паведамылі, што «мест няма—рабце, што хочаце». Аднак, месцы былі. Тры «акадэмікі» ўсё-ж такі «пралезьлі» ў лясніцтвы Віцебшчыны. Сарод іх быў і камсамалец Дашкевіч.

Апошняму прышлося працаваць памоднікам ляснічага Шчуні—старога спэцыялістага з ніжэйшай асьветаі. З самага пачатку Дашкевіч сустрэў захавава парожня, калодны да сьлё адносіны. Шчуня—дык той проста і гаварыў:

— Я вам ня раю ў нас служыць... Цэжка, ведаецца, і наогул... Ад Дашкевіча ўдалося пазавацца—ён перавёўся ў Віцебскую ляснаўпарадкаўчую партыю, дзе існуе больш менш адаровны ўмовы працы. На яго месца паслаі да Шчуні другога «акадэміка»—дзядушчыну Пронька.

Пронька вытрымала «атмасфэру» ня больш месаца і ўдзяла ў Воршу. За ёю да Шчуні паслаі т. Восінава. З гэтым «акадэмікам» Шчуня

ня зрабіў больш проста—ня прыняў зусім на службу, матывуючы тым, што, бач, Восінаў дронна праявіў сьлё ў Полацку, дзе служыў дагэтуль. Аднак, гэты нумар не прайшоў. Факты: дакуманты аб рапейшай працы Восінава дамылі зусім другое і ён быў, урэшце, прыняты.

Гэта—узор таго, як маладыя спэцыялісты атрымоўваюць працу. А калі справа даходзіць да вылучэньня на больш адказныя пасады і «акадэмікі» і тут заўляюць свае прэтэнзій,—«кандуктары» паднімаюць крык, што на іх «ганьняі, што «горацкія толькі гаварыць умеюць» і іншас ў такім духу. Так было нядаўна, калі па агульным сходазе віцебскіх лесаводоў «акадэмікам» удалося правесці свае кандыдатуры ў вылучэньні на пасады тавсатараў і загадчыкаў партыямі. Старшыня бюро лясной сэцыі разам з сваімі прыхільнікамі зьста змагаўся супроць гэтых кандыдатур (аж да няправільнай фіксацыі пракалоў) толькі таму, што трэба было правесці «сваіх» і не дапусьціць «малакасасоў»... Сьвядомна і прыкра.

Недарэчную барацьбу «акадэмікаў» і «кандуктароў» трэба безадкладна спыніць. Змагацца трэба за іншы мэты. Чатыры мільёны дзесяцілі беларускага лесу патрабуюць культурнага дагляду і лепшага свайго выкарыстаньня. У Беларусі гэтар лесу дае толькі 3 руб. прыбытку, тады як у Намеччыне атрымоўваюць 30 руб.

Вось дзе павінна разгарнуцца слаўная сацыялістычная бойка, у якой павінны выступіць адзіны фронт і старыя, і маладыя спэцыялісты.

Міх. Гольдбэрг.

Ад редакцыі: Зьявляючы гэты артыкул, рэдакцыя ініцыяцы зьмянаць сьцяну, якая стварылася ў адносінах паміж старымі і маладымі спэцыялістамі, і спыніць недарэчную барацьбу паміж імі—якая часамі мее месца, каб пакіраваць усе нашы культурныя сілы на будаўніцтва нашай сацыялістычнай гаспадарні.

♦ ♦ ♦ Па Савецкай Беларусі ♦ ♦ ♦

С.-Г. машыны—бяз прылад

Абураючая цяганіна з выкананьнем заказаў
снарга сялян Мазыршчыны

Спрыва бандытаў

ВІЦЕБСК. (Уласны кар.). 4 кр. савіка ў акруговым судзе сякончы лясны спэцыяліст справа тэатр бел.

однакові вучастку...
ти. Ён — загадка Дукорскага са-
гасу, апа — жаночы вясковы арга-
ментар.

На ведаю, ці можна было-б на-
трабаваць ад іх цвёрдых ведаў
наміткаванні і гістарычнага ма-
тар'ялізму, але самыя элементар-
ныя правілы парт'отыкі ім навін-
ны былі ведаць.

Мы ведаем, што ў культурных
адносінах абсаа ад гораду ацтала,
што ралігіям дурман і ўсаялява
цартаўшчына ішчо ў вёсцы мае
свайг прыхільнікаў. Тым больш мы
маем рацыю патрабаваць ад парт-
тыі, што займаець у вёсцы
Камандзіям вышні, каб ім усімі
морамі садзейнічалі актывізацыйнай
прапагандае, вырываючы-б бабак,
шаптаную, знахароў, якія калотцаць
парок «святой вадаіцай», ровнымі
кароўшчыні і малітвамі.

Між тым, калі ў Нівіцэнцаў за-
хворела 13-гадовае дзіця, яны, не
адвезьціўшыся лекамі доктара, на-
чалі запрашаць да сябе шаптану.

— У два разы мацней будзе,
разважлівы іны,— што доктар не
далечыць медыцынай, то шаптан
зьвіне «святой малітвай».

Зразумела, што божае шаптан-
ванне чараўніка данамаго дачцы
Нівіцэнкі, як мёртваму бацькі, і

гаскіх соцаі. Ця-
прыстаў у саўгас, шырокім зры-
жан разам тры перахрысьціўці ка-
ла ўхоў і яго кастору, нашоу
праз зубі на ўсе куты і пачаў
разглядзець хворую.

Тым часам з наўкольных вёсак
да гэтага чараўніка нацягнуліся
хворыя:

— Калі Нівіцэнку можна, дык
нам і пакаўна.

Усе, што прыходзілі да яго, на-
сілі іму яйкі, масла, сыры, грошні
і моцна прасілі, каб ён прасіў бо-
га аб ачуніньні хворых.

Два дні гэты шаптан знаходзіўся
ў саўгасе. Пры абходзе хворых
шаптан так налізаўся, што ня мог
хадаць, а двое яго вадылі пад
рукі.

Ад'яжджаў шаптан з саўгасу з
відам Аліксандра Македонскага, які
перачог у саўгасе Дукора насоль-
ніцтва.

Ячэйка гэтым учынам Нівіцэн-
кі была абурана і пастанавіла
зьніць іх з работы ў саўгасе. РК,
разглядзеўшы гэтую справу, абод-
вых мужа і жонку Нівіцэнцаў з
партыі выключыла.

— Людзям, якія вядуць знаём-
ства ў 20-м веку з чараўнікамі і
шаптанамі, ад месца ў радок парт-
тыі. Зыры! А.

Візіт у сам Знайдзіш чараўнікаў...
таго-ж самага вясковы, для іх ра-
сця, якія ніяк знаходзілі, што
яго божа па рабочым жаміоў, а чара-

Шашачны маэстра

Ня ведаю, ці ўжо Тышкевіч Іосаф, ку-
ховыя работы МЦРК сталожкі № 3, гу-
ляць у шашкі, або будучы членам парт-
тыі ў 1919 г., ён шашачным тэрыі праз
два дні ў дамкі. Улічці добра.

Будучы ў тэрытарыяльным зборы, яму
стала сумна, і ён назабіўся ў сажа-
моўкай К.

Ня ведаю, з якога боку была «дуна»,
ці з правага, ці з левага, але, калі яны
ці з правага, ён зрабіў сваёй пры-
чыннай К. прапанову выйсці за яго
замуж.

— Я казасты, сарабаню нішто сабе,
маю кастору, калі табе будзе так доб-
ра, як у Кресте запашаўкай...

Камсамолка паспрабавала і яны пачалі
жыць. Калі камсамолка стала шкарнай
яна кавадалася што Тышкевіч жаніцца і
мае ў Монеку жонку.

Зьявіўся жонка ў сваіх зовніх пачу-
нцях, яна зрабіла аборт і адмовілася
выйсці за Тышкевіча замуж.

— Калі ў тым мае амукае, сна-
чатку, то ніка ніякай гарантыі, што ён
у далейшым ня будзе мае амукае.

Пры разглядзе гэтай справы ў АКК
г. Тышкевіч даў наступныя тлумачэнні:

— З маёй жонкай развясціся, яно
яно ня пара. У гэтым снае я шулаю,
ня пры выхадзе замуж прадстаўляюся,
работніцай, але адной вясковымага на-
што шулаюцца дацкоя вломага пра-
момчына была міністра Часовага Ура-
дзю, і спадчынай вломага Мілюкова. Ха-
дзі, і спадчынай вломага Я і алпор-
рактарамі мя на аходзілі. Я і алпор-
сцовам развясціся з жонкай і жані-
сціцца з т. К.

АКК, улічваючы станавіцца Тышке-
віча, што ён цюканыя работчы, прымаю
актыўны ўдзел у партыйнай арганіза-
цыі, а таксама яго строгу камору, павіну-
ва яго ў радок партыі. Д.—і.

Паведамленьні

У надзею, а 11 гадзінах раніца, у
малой залі клубу Каря Маркса адбу-
лася чарговая лекцыя аднаго з
Камбу на тэму: «Тэорыя грамадзкага
рэвалюцыі». Доктар — т. Быхоўскі.

— Сёння, 7-га красавіка, а 8 з на-
сва, у фізичнай аудыторыі (новы буды-
нак пах раку) адбудзецца запісочны
сход н-ву КСМ паўраку ВДУ.

— Гаррайсон КП(б)Б паведамаю
ўсіх партыйцаў будаўнічых ячэек (бу-

даўнікоў, Белдзіржстрой, Торгстрой-
трас, Страйком, нагоўкай) і яч. Эко-
трас, выдзеленыя на марду курсоў на
вочу, выдзеленыя ў наступным будаўнічым
сэзоны што ў суботу а гадзінае ўвечары
ў камітэце РК КП(б)Б адбудзецца
першыя заняткі.

Ніка выдзеленыя т.т. абалікова.
Запрашаюцца таксама групорці і пач-
орці іных вытворчых ячэек, а такса-
ма сакратары ўказаных ячэек.

ЗА КУЛЬТУРУ Ў БЫЦЕ

асаблівай вострасьцю пасля 15
зводу ўсеКП(б) паставілі пытаньні куль-
турнай рэвалюцыі на сёньнішні
дзень распрацаваны на ўсіх
партыйных і камсамольскіх ячэй-
ках. Неабходнасьць гэтай рэвалю-
цыі, нашы дасягненьні, перашко-
ды, неадыхны не адзін раз разбі-
раюцца на агульных сходах парт-
ячэек, усюды вынесены найважнейшыя
рэвалюцыі аб агульных праблемах
культураага будаўніцтва; дзе-ні-
дзе маюцца ўжо, можа невялічкія,
але практычныя вынікі. Шмат ужо
пісалася на гэтым пытаньні і ў на-
шым партыйным друку.

Нам сёньня ў даным артыкуле
хочацца высветліць «вельмі невя-
лічкі» пытаньне і «драбніцы»,
якія аднак адгрызаюць влізар-
нейшую ролю ў справе руханьня
наперад справы культурнай рэвалю-
цыі — гэта пытаньне аб быце камуні-
сты і асабліва аб быце камуні-
сты ў прыватнасьці. Тое, што мы
паўважым пачынаць справу навалі-
чэньня культурынага ўзроўню з са-
міх сябе, што мы павінны і ў гэ-
тым пытаньні быць «на галаву вы-
шэй» наўкольнай масы, справа не
выжывае. Нікто таксама, прынамсі
афіцыйна, не прычыць таго, што
ў прыватным жыцьці, у быце кож-
нага камуністы павінны быць узораў
чалавек невага сацыялістычнага
грамадства, што ён павінен пака-
зам ушываць на рабоча-сялянскія
масты, на ўласным прыкладзе да-
казаць усё характэрна і прыгожасьць
нашага стану.

Між тым, ня гледзячы на агуль-
нае прызнаваньне гэтых тэзісаў, мы
не змагі-б, з у н з у н е н а с ь ц ю ў
праўдываць, пера-
лічыць якую-небудзь колькасць
ячэек, дзе-б пытаньне быту камуні-
сты, яго арганізацыі на куль-
турных падставах канкрэтна раз-
глядалася, дзе-б партыйны калек-
тыў дапамагаў асобным таварышом
перабудоваць свае бытавыя формы,
навучыў-бы на справе падняцца на
вышэйшы культурны ўзровень. На
вазікі жалю ішчо і да гэтага пары
даволі папярэна думка аб «наў-
мешваньні ў хатню жыцьцё», аб
«асабістасьці» справы асобных
таварышоў у іх прыватным жыць-
ці. Зразумела, мы ня хочам да-
весьці таго, што ішчока павінна
рэгламантаваць паводзіны сваіх чле-
наў у іх асабістым жыцьці, што
яна павінна загадаваць, камадаваць
у справе ўнутранага, хатняга рас-
парадку жыцьця партыйца, ша-
блянаваць формы атпачынку, фор-
мы суадносін з наўкольнымі, выка-
рыстаньне вольнага часу і г. д.

Не, такая паставка была-б ня-
правільнай, яна-б не адвадала
ўсёй сутнасьці нашай партыі. Але
разам з гэтым агульным наглядом,
прычыновым паказаньні ў пытань-
нях быту, калектыўная таварыска-
дапамога і парада асобным тавары-
шом у сэнсе перабудовы бытавых
форм, дапамога ў выпраўленьні
асобных недарэчнасьцяў, хібаў, па-
параджаньні зноўжываньніў, тавары-
ска-а чужасьць да таварышоў,
які ў выніку махакультурнасьці

робіць памылкі, але якія могуць
і хочаць зжыць гэту спадчыну ста-
рога — не павінны абыходзіцца ячэй-
камі, як пытаньні дугарадных —
пытаньні невазітчыны.

Ня треба забываць таго, аб чым
вучыў Ленін, што ў галіне куль-
туры дасягненьнямі мы павін-
ны лічыць тое, што ўвайшло
ў нас у быт і прывычаеньне.
Адгэтуль і справа наладжваньня
культурных форм быту камуністы
не такоя ўжо дугараднае пытань-
не, асабліва цяпер, калі нам пры-
ходзіцца непасрэдна рабіць культур-
ную рэвалюцыю.

Вольмаю найбольш слабым учас-
так нашага быту — п'янства. Хто
ня ведае ўсёй шкарнасьці алька-
голю для арганізму чалавек? Каму
невадомы ўсе вынікі п'янага раз-
гулу, як хуліганства, зьбіваньне
жалчын і лядцей, абсалютная адеут-
насьць культурных запатрабава-
наў і г. д.? Усім гэта добра вядома.
А тым больш аб гэтым добра
сведома павінны разумець парт-
тыйцы. Але, калі паслядзець знош-
ныя справы, што прайшлі праз
кантрольныя камісіі, то ўбачым,
што за п'янства прычыналася да-
волі значная колькасць партый-
цаў, сярод якіх былі і адзінныя
працаўнікі.

Выпадкі сьстэматычнага п'ян-
ства, што мелі месца ў Зямбінскім
раёне, дзе КК выключыла з радыоў
партыі старшыню РКБ Трафімава,
1) Перахаўскі раён, Гомельскае ак-
ругі, гл. «Зьвязь» № 47, доміс «3 но-
вым годам... з новым». Справа Шомака,
які, знаходзячыся ў Вабруўску на пра-
вадзеньні аруговай канфэрэнцыі бу-
даўнікоў, насяля засанчыць не п'яным,
зьявіўся ў гаспадыню і дапусціў рад
камамулістычных учынкаў.

парсудзьдэю Карацёўскага і пала-
жыла шэрар партэпаганьняў на
ішчы партыйцаў — не адзінчынны.
Тое-ж самае наглядзецца ў раззе
іных арганізацый¹⁾.

Кантрольныя камісіі, вядучы ба-
рацьбу з гэтымі балючымі зьявін-
чымі, самі ня змогуць прыпыніць
гэтых зьявінч, калі ім ня пры-
дуць на дапамогу шырокі партый-
ны і бэспартыйны масы работчых
і сялян. Ячэйкам-жа асабліва трэ-
ба завяцца пытаньнем барацьбы з
п'янствам, як мэтадамі барьні з
аднаго боку ў адносінах да рэды-
дывістыч, так і мэтадамі прафі-
ляктыкі, папярэджаньня. «Пы-
таньне аб барацьбе з п'ян-
ствам наогул і ў прыватнасьці
камуністычна неабходна па-
ставіць баявой задачай сёнь-
нішняга дня ў сувязі з агуль-
най задачай культурнай рэвалю-
цыі»²⁾. Гэта задача аблягаюцца
нічэ і тым, што вясельніцтва са-
ма ў масе сваёй ваража адносіцца
да алькаголю, і выкарыстаць гэта
нездавальняе для справы бараць-

2) Ці ня вярта было ў нас, на Бола-
русі, палумаць над арганізацыйнай газе-
рыства барацьбы з алькаголем, якоа
на ішчытавае дактароў і прадаўнікоў
па ахово здароўя арганізава-
ла ў Маскве. Пры чым у даным вы-
падку ападыць з славутым «обществом
трезвости» зусім недаручальна. Пры-
чына барацьбы здаровага чалавек
вымагае вынарыстаньня ўсіх мажлі-
васці.

Узровень вяды Дзевіны павышаецца

Віцэбск. (Уласны кар.). Узро-
вень вяды ў раёне Дзевіна хутка
павышаецца. З 0,64 мэтры і кра-
савіка ўзровень да 4 красавіка да-
сягнуў 2,51 мэтра вышэй ардына-
ру. Вада ўсё прыбывае, нагчыям
жошчу мінуту даходзіць. Рака Віцэ-
ба і ішчыя прытокі Дзевіны част-
кова ўскрыліся.

Арганізацыя садо-ва-агароднага саюзу

ГОМЕЛЬ. Прыступлена да арганіза-
цыі садова-агароднага саюзу. Яго арга-
нізацыя хваць мяшчынасьць улічваю-
адной садзюваў і агародніку ў сьстэ-
му садова-агароднай камаранды. А ре-
ччэка і гомельскае садова-агародныя
таварыствы рэарганізацыя ў раённым
таварыствам.

артыкуле пытаньням барацьбы з
п'янствам, як найбольшым злом,
што перашкаджае справе культур-
най рэвалюцыі. Мы сьвядзюна на-
гэтым спыняем увагу партыйцаў ішчо
і таго, што п'янства зьяўляецца пер-
шай крыніцай сьвэры ішчыя куль-
турных учынкаў, даходзячых ча-
самі да бэсчалавечнасьці. Ужо не
гаворачы аб растратах, нядабайных
адносінах да службовых абавязкаў,
неахайнасьці ў справе вытворчасьці
(прагулы, сымуляцыі і г. д.), тра-
та пачуцьця грамадзкасьці, адры-
ад творчай працы, што мае заўсё-
ды першай крыніцай п'янства — яго
адмоўны ўплыў на сямейны быт,
на ілюдыя адносіны да жанчы-
ны, вядома.

Толькі для прыкладу пералічым
частку выпадкаў, зафіксаваных у
нашай газэце, каб паказаць усю
важнасьць справы змаганьня за
культуры быт, за культуру «сьвэ-
ры», абы выпадкі, як апісаныя ў
«Дайце пагалузіць»³⁾, «Летняя
практыка студэнта Станкевіча»⁴⁾
гавораць самі за сябе, а адначасна
з асаблівай настойлівасьцю ста-
вляць перад партыйцамі задачу,
куды накіраваць сваю увагу. Зу-
сім зразумела, што аднымі «уга-
ворамі» ды рэвалюцыяй справе
памагчы ішчо можна вольмі ма-
ла.

Ячэйкі КП(б)Б павінны на ўсю
культурынага чалавек.

Шырокая арганізацыя экскурсій,
як блізкіх, у непрацоўны дні, так
і больш далёкіх, дзнер з надыхо-
дам вясны павінна знайсьці ім
рокае прыстасаваньне ў практыцы
культурынага работы. Даводзіць аб
важнасьці таго роду выхадаў
за горад, нам здаецца, ня треба.
Мы ўжо не гаворым аб спорце і
ішч. відах культуроты, карыс-
насьць якіх вядома.

Ф. Гарадзёнскі.

1) «Зьвязь» № 16 ад 19-11-1928 г.
2) «Зьвязь» № 38 ад 14-11-28 г.
3) «Зьвязь» № 39 ад 28-11-28 г.

5 год сацыялістычнага плянавання народнае гаспадаркі БССР

Камуністычнае прывітаньне мазгавому цэнтру рэспублікі

Пяць год работы Дзяржплану БССР былі гадамі росту эканомікі БССР, аднаўленьня і рэканструкцыі сельскае гаспадарні і прамысловасьці і пачаткам новага прамысловага будаўніцтва. У гэтай важнейшай рабоце роля плянавых органаў, роля плянавае думкі была вялізная. Толькі пры наяўнасці такога мазгавога цэнтру нашага савецкага апарату, якім зьяўляецца Дзяржплан, нашы мінімальныя сродкі маглі даць той буйны эканамічны эфэкт, які мы сёння маем у наяўнасці. Толькі пры наяўнасці дасканалай работы гэтага мазгавога цэнтру савецкага апарату маглі быць забяспечана паступовае павялічэнне ўдзельнае вагі сацыялістычнага сектару нашае народнае гаспадаркі і перамога нашай эканамічнай адсталасці.

Але асноўныя труднасці нашага сацыялістычнага будаўніцтва яшчэ наперадзе.

Дзяржплан БССР павінен яшчэ ў большай меры, чым да гэтага часу, стаць асноўным мазгавым цэнтрам нашае эканомікі. Дзяржплан БССР павінен яшчэ ў большай меры канцэнтраваць лепшыя, адданыя справе сацыялістычнага будаўніцтва, спецыялісты. Дзяржплан павінен стварыць такія ўмовы ў нашай эканоміцы, пры якіх эфэктывасць капітальных укладанняў усё ўзрастае.

Дзяржплан павінен будзіць эканамічную думку ўсіх груп гаспадарчых працаўнікоў нашае рэспублікі.

Дзяржплан павінен быць заўсёды асноўным, сацыялістычна-плянуючым мазгавым цэнтрам рэспублікі.

Камуністычнае прывітаньне ўсім працаўніком Дзяржплану.

В. КНОРЫН.

Агульна-плянавыя праблемы БССР

Набудова сацыялістычнага ладу ў такой краіне, як БССР, мае свае асаблівасці, якія залежаць як ад сацыяльна-эканамічных умоў мінулага, гэтага і ад геаграфічна-этарфічных аднаў Беларусі. Занятая краіна ў дараваўніцкія часы, як сельскі вясёвага і дзяржаўнага прыгону, першачатковае развіццё прамысловасці, панаваў у эканоміцы сельскае гаспадаркі, ды пры гэтым яна моцнае, розны надыманальны склад насельніцтва гораду і вёскі, культурная адсталасць дробнага мястэчка і вёскі — усё гэта патрабуе асобных метадаў працы над перабудаваньнем гаспадаркі і прымушае асабліва ўважліва адносіцца да пытанняў па звышваданні тых дыспарэорый, якія затрымаваюць паступковыя поступы сацыялістычнага будаўніцтва.

Уся сыстэма дзяржаўных плянавых мераваў павінна быць накіравана ў бок удвойвае вытворчасці нашае гаспадаркі, а разам з гэтым — і добраўту працоўных.

На шляху да вырашэння гэтае

лі. З гэтага боку вялікае значэнне набыла праблема электрыфікацыі БССР з сварыстаннем для яе мясцовых рэсурсаў апау, якія маюць сварыстаўца да гэтага часу (торф).

У сельскай гаспадарцы ўдзін вытворчасці патрабуе вырашэння наступных задач: 1) пслаблення аграрнай пераасельнасці вёскі шляхам уцягнення ў сельска-гаспадарчы зварот некармальных жывёл, інтэнсіфікацыі сельскае гаспадаркі і частковага перасялення насельніцтва ў іншыя краіны Саюзу ССР; 2) рэканструкцыі сельска-гаспадарчай вытворчасці праз павялічэнне яе асноўных капіталаў (жывёла, машыны), а таксама шляхам удасканалення тэхнікі сельскае гаспадаркі; 3) умацнення аграмаджаных элементаў у сельскай гаспадарцы (каагасцы, камуны і інш.), праз якія толькі магчыма зрабіць пералом у рэканструкцыі сельскае гаспадаркі. У гэтых агульных заданнях, арганізацыя сырцовай базы для прамысловасці і напш-

Прыкметова існай стала арганізацыйная форма народнае гаспадаркі, наколькі — на аснове нацыянальнай буйной прамысловасці і існае камандных вышчы — стала магчымым павялічыць гаспадарчае кіраванне, якое ўсё больш вышчыла анархію тавара-капіталістычнага рынку.

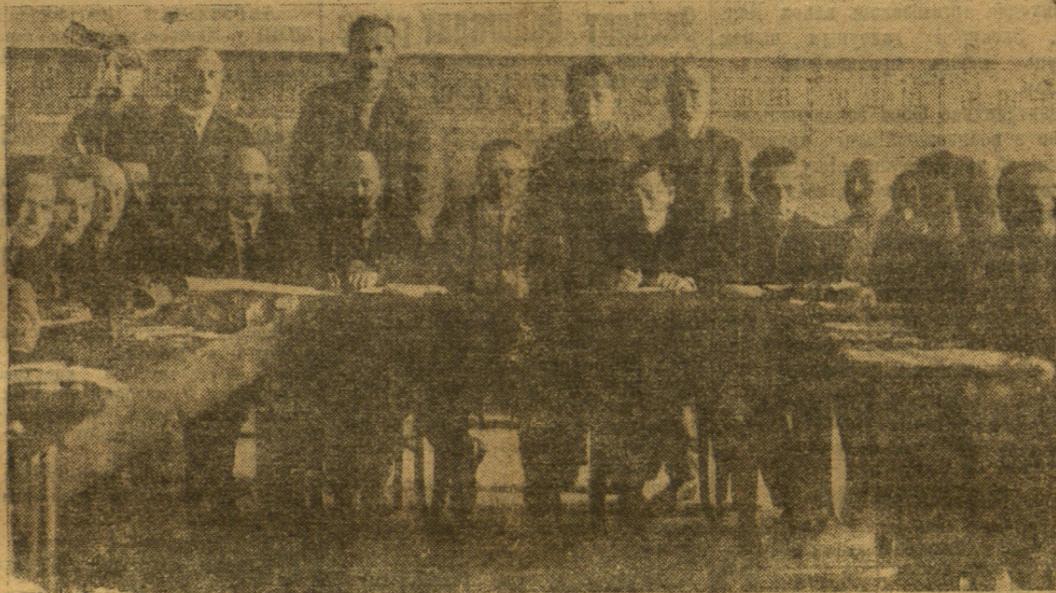
(З рэзалюцыі XV-га з'езду УсеКП(б))

Ад стыхій рынку да яго плянавага рэгулявання

Задачы плянавання народнае гаспадаркі, а, значыцца, і работа Дзяржплану за мінулае пяцігоддзе перажылі істотныя змены. Гэта зусім зразумела, бо калі ў першай стадыі гаспадарчага будаўніцтва перада Дзяржпланам стала задача на меншай найбольш шчыльна і бязбала чыя шляхі па гарманічнай уявцы павасобных галін народнае гаспа-

паступова павялічыліся за першыя гады савецкае ўлады, у зьвязку з двухразовам узбудуеньнем БССР, у большай частцы свайі абсалютнаўся і ня мог у поўнай меры выказаць гэтай ролю, якую ён павінен адгрываць у рабоце Дзяржплану. Гэта асабліва верна ў адносінах гандлёвай статыстыкі, якая, як самастойная галіна эканамічнае ста-

вазначыць, што плян таваразвароту ў асноўным уявляе прац механізм рынку вытворчасці і сфармаваньне і, такім чынам, уздымае на вырашэнне важнейшай праблемы — узаемаадносін гораду і вёскі, а таксама СССР з сусветнымі рынкамі. Адагуль зусім лена, што Дзяржплан у далейшай свайі рабоце павінен зьявіцца асабліва

Прэзідыум і працаўнікі Дзяржплану БССР.

даркі для дасягнення даваеннага ўзроўня, дык у наступныя этапы работы Дзяржплану асноўным мэтамі зьявілася далейшае развіццё народнае гаспадаркі магчыма больш шпарым тэмпам і з такім разьлікам, каб сацыялістычныя элементы ў народнай гаспадарцы з кожным годам усё больш дамінавалі над прыватна-капіталістычным сектарам.

На другой стадыі дзейнасці Дзяржплану яму прыкочылася трімаць курс не на дасягненні пэўных узроўняў у развіцці гаспадаркі, а, галоўным чынам, стварэньне новых форм гаспадарчага будаўніцтва, якія ніскалі і нідзе ў гістарычным мінулым ня мелі сабе параў і, разам з тым, дасяганьне такога тэмпу развіцця эканомікі краіны прага яе васаў і яе васаў

тыстыкі, упершыню ва ўсім абхвале была настаўлена ў СССР у зьвязку з рэгуляваньнем гандлю і адгрываўся значнае часткі яго. Разам з тым неабходна адзначыць, што асноўныя пытаньні метадаў і гандлёвай статыстыкі яшчэ патрабуюць свайго вырашэння, а сьпры статыстычным матэрыялаў, які дельць, павінен быць падпарадкаван статыстычна-эканамічнаму аналізу.

Адзін з асноўных перашкодаў, якія стаяць на шляху разумнага працоўнаў, якія адбываюцца ў сфэры абмену, зьяўляюцца няўзгодненасць і рознакаляровасць першачатковых матэрыялаў нагаду. Праўда, і ў гэтым кірунку ёсць некаторыя дасягненні, аднак, яны невялікія і найбольш частковае задачы стварэння буйнае прамысловасці ў краіне.

Увагу на асноўныя пытаньні рынку і накіроўваць іх такім чынам, каб у максімальнай ступені дала магчым развіццё таварнасці сельскае гаспадаркі і, забяспечваючы гэтым сырцовую базу для прамысловасці, даваў і магчымаць усмяротна ўзмацніць экспарт і, значыцца, усім гэтым дапамагалі б устапаўленьню правільных і нармальнае узаемаадносін паміж горадам і вёскай. Наколькі ўліку плянуючых органаў на рынку можа найбольш эфэктыва адбывацца праз аграмаджаны сектар гандлю, Дзяржплан і ў далейшым павінен выдзяляць асобнае месца ў свайі рабоце кааперацыі і дзяржгандлю. Перад плянавай гаспадарчай адгрываюцца вялікія магчымасьці ў справе скарачэння выдаткаў таваразвароту і накіравання масамальнае працы ў гандлю і дзяржгандлю.

Тав. ХАРУКІН — старшыня Дзяржплану БССР.

А. ЧАРВЯКОЎ

СТАРШЫНЯ ЦВК СССР і БССР

За пяць гадоў свайго існаваньня Дзяржаўная Плянавая Камісія цалком апраўдала свай прызначэньне плянуючага аргану, праца якога павінна ўносіць сыстэму і парадак у сацыялістычнае будаўніцтва Беларусі. Калі першыя крокі Дзяржплану былі вельмі асьцярожнымі, бо Дзяржплан шукаў напярэку, метадаў працы і свайго месца ў агульнай сыстэме дзяржаўных кіруючых устаноў, то ў сучасны момант Дзяржплан зьяўляецца магутным апаратам, дзякуючы працы якога Савецкая Улада Беларусі ўносіць пэўны сацыялістычны парадак ва ўсім галінах нашага жыцця і будаўніцтва і забяспечвае посьпехі і перамогі ў сацыялістычным будаўніцтве. Посьпехі сацыялістычнага будаўніцтва зьяўляюцца асновай далейшага магутнага развіцця нашай краіны, а гэта патрабуе яшчэ большага ўзмацнення элементаў плянаваасці ў будаўніцтве. Такім чынам, з кожным новым посьпехам сацыялістычнага будаўніцтва роля Дзяржплану павінна яшчэ больш павялічвацца.

У дзень пятай гадавіны існаваньня Дзяржплану — шлю свай шчырае прывітаньне ўсім яго працаўніком.

Н. Галадзед

СТАРШЫНЯ СНК БССР

Пяцігадовая дзейнасць Дзяржплану БССР мела вялікае значэнне для паступовага развіцця гаспадаркі і культуры Савецкай Беларусі. Калі мы накончылі барацьбу на грамадзянскіх франтах і сталі перад непазрэдай задачай над аббудовай народнай гаспадаркі, нам трэба было ўсю эканамічную працу ў першую чаргу грунтаваць на дасканалым і вышэйшым дасягненнім і гаспадарчым

